

Király Farkas

F. PART

itt mégis valamiféle
széles víz henyél
*mintha ez olyan
természetes lenne
a csúcsaikon billegő
fordított hegyek közt*
s kellékek is hozzá
tollakba csavart madarak meg
pikkelyes bőrzsákokba dugott halak
*szemeim vonalában
még nappal van*
a felhők közül csordogál
egy áttetsző lámpagyújtogató
fáklyájának fénye
*de a kezem már csak
különböző szürkekék játékból él*
körülnézek
nincs csónak hajó vagy híd
*s ha van – akkor sincs
az ösvényeknek
előbb-utóbb mind
végük s elejük szakad
rájuk lépmem
nem lenne érdemes*
itt állok
a sosemvolt tó partján
nem is egyedül
s ha mégis – akkor sem

(PoLiSz, 2005/5.)